

Doug Batchelor

KOMPROMISSZUM ÉS KONFORMIZMUS

Elképesztő tény

Szokatlan növekedési szokásai miatt a trópusi fügefafa „fojtogató füge” néven vált ismertté. E hatalmas fák általában akkor kezdik meg az életüket, amikor magjaikat a madarak egy másik fa magasán lévő lombzatába rakják le. A trópusi füge gyökerei a „vendéglátó fa” törzsén keresztül ereszkednek le a talajba. Ha már egyszer meggyökerezett, azok gyorsan vastagodni kezdenek és növekedésnek indulnak. Ahol a tövek egymást keresztezik, egybeolvadnak, és így rácsot hoznak létre a gazdaszervezet körül. Fokozatosan kiéheztetik azt, és ellopva a napfényt, vizet és tápanyagokat, megakadályozzák a növekedésben. Végül addig fojtogatják, amíg az elpusztul, ezt követően elrohad, és az elpusztult fa helyén ott marad a „fojtogató füge”. – Hasonlóképpen lopakodnak be a kompromisszum magjai Isten maradék egyházába, és elfogadottá válnak, kiszipolyozzák a lelki életet és a Lélek gyümölcseit.

Állást foglalni

Ezópusz, az ősi görög mesemondó színes meséjében elmagyarázta, hogyan lettek a denevérek sötétben élők. Egyszer háború tört ki a mezei vadállatok és a madarak között, és amikor úgy tűnt, hogy a madarak megnyerik a háborút, a denevér körbe-körbeparkodott és ezt bizonygatta:

– Madár vagyok. Nézzétek, ahogy repülök! Madár vagyok.

Ám később a vadállatok álltak nyeresre, így a denevér ledobta magát a földre, és ezt hajtogatta:

– Vadállat vagyok. Nézzétek, ahogy mászkálok! Vadállat vagyok.

Hamarosan a madarak és a földi állatok is undorodtak a denevértől, aki eljátszotta, hogy a háború mindkét oldalán áll. Közösén a barlangokba száműzték a képmutatót, és csak a sötétben jöhetett ki a lakhelyéről. Nagy igyekezetében mindenkit boldoggá akart tenni, végül senkinek sem sikerült örömet szereznie.

A denevérhez hasonlóan mindenki arra vágyik, hogy elfogadják. Az elkötelezett keresztényt azonban lehetetlen a világnak és a mennyei Atyának is elfogadnia. Jézus kijelentette: „*Egy szolga sem szolgálhat két úrnak...*” (Lk 16:13)

Jakab így fogalmazta meg: „*Nem tudjátok-e, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel? Aki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz.*” (Jak 4:4)

Az Úr szavára tekintettel lehetetlen a kereszténynek a világ elfogadását és bűnös örömeit élvezni, ugyanakkor elnyerni azt a békét és bizonyosságot, ami a Jézussal való biztos kapcsolatból fakad. „*Vajon járnak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással?*” (Ámós 3:3)

Szomorú tény azonban, hogy a világon több millió vallásos keresztény olyan utat keres, amellyel kellemes kompromisszumot találhat a hit és a bűnös világ között. Elkötelezettnek érzem magam ezzel a témával kapcsolatban, mivel életemben az Úrral én is küzdök a kompromisszum és konformizmus alattomos, ám fokozatos hatásával. Könnyörtelen nyomásként nehezedik ránk a világhoz alkalmazkodás. Az ördög mindig felajánlja, hogy adjuk fel értékeinket és elveinket. Ritkán alkalmaz teljes erőbedobást, frontális támadást, inkább a lelki hanyatlás előnyét használja ki, ahol lépésről lépésre kényszer nehezedik ránk, hogy lassanként kompromisszumot kössünk a hitünkkel. Az ördöggel való egyezkedés halálos a lélek számára, és sosem hoz tartós elégedettséget. Urunk világosan kijelentette, hogy nem játszhatunk közösen: „*Aki velem nincsen, ellenem van; és aki velem nem gyűjt, tékozol.*” (Mt 12:30)

A kínai mondás szerint: „Nem tudsz átkelni a folyón, ha a lábaid különböző csónakokban vannak.”

A valóságban lehetetlen igazán kiegyezni az ördöggel, hiszen bármilyen megállapodási kísérlet végül teljes feladáshoz vezet. Egyedül a tartós bizalom Istenben és a személyes óvatossággal vagyunk képesek levágni a szörnyeteg csápjait.

Jó és rossz kompromisszum

Manapság a kompromisszum nem helytelen szó. Sokszor csodálatos dolognak számít segíteni, gondoskodni valakiről, és fenntartani az egyetértést és békét a kapcsolaton belül. A házasságban a megállapodás a házi békét, a nyugalmat ösztönzi. A hófokszabályozót én 75 fokra szeretem állítani, de a feleségem inkább a gazdaságosabb 68 fok híve. Ezért megállapodtunk a 72-es fokozaton, így jól kijöttünk. Ez a kompromisszum egy lényegtelen dolgon keresztül mutatja meg a szelíd és békétűrő lelkületet. Ám amikor a keresztények az igazság alkotóelemeivel kapcsolatban egyezkednek – feláldozva ezzel a bibliai erkölcsi elveket – azért, hogy elérhessék a békét, akkor ez végzetessé válik. Martin Luther szavaival élve: „Béke, ha lehetséges, igazság minden áron.”

Sátán célja a hívőkkel kapcsolatban elsősorban az, hogy lépésről lépésre megpuhítsa az elszántságodat, engedj itt egy kicsit, ott egy kicsit, és mielőtt észrevehetnéd, mi történt, a meggyőződésedet az ő elveire cserélted. Ilyen rövid írásban is csábító erkölcsi villámháborút indítani, ami olyan összetett területeket céloz meg, ahol az egyház kompromisszumokat köt. Felsorolhatnék rengeteg keresztény alapelvet és szabályt, amelyet a megállapodás oltárán áldoztak fel azért, hogy elfogadást nyerjenek a világtól. Írhatnék a világi zene veszélyes irányzatairól és az „időszerű” istentisztelet fajtáiról, az ellenőrizetlen anyagelvűségről és az azt követő adósságokról, a babiloni diétáról és egészségi szokásokról, az abszurd és sokat mutató ruhákról és díszítőkről, a népszerű szórakozások forgatagáról, amelyek szellemileg érzéketlenné teszik a hívők elméit... Akár felvethetném a legveszélyesebbik konformizmust: a leforrázott, általános hitet, amiben a hívőknek nincs szükségük megtagadni önmagukat és felvenni keresztjüket. Mindegyik kompromisszum a szívében gyengítette az evangélium erejét, és elfojtotta az egyház fejlődését. (Sajnos az írás terjedelme nem teszi lehetővé a kérdések részletes kifejtését.) Ehelyett azokra az elvekre figyelmeztetek, amelyek kompromisszumhoz, alkalmazkodáshoz vezetnek, illetve hogyan tudunk ellenállni annak a kísértésnek, hogy az ördöggel összhangot találjunk.

Egy méret, ami mindenkire jó

Nemrégiben baseballsapkát vettem egy reptéri kereskedésben. Nem ez a legolcsóbb hely a vásárlásra, de elfelejtettem bepakolni a sajátomat. (A kopasz fejemnek szükséges egy baseballsapka a repülőgépen!) Mindegyik fejfedő egy állványon lógott, amelyre ez volt írva: „egy méret, mindenkire jó”. Kétségeim támadtak, hogy ez az „általános méret”-rendszer jó lenne az én fejemre is. De meglepetésemre jó volt! A készítők mindenki fejére szabva terveztek.

Rájöttem, a legtöbb keresztény olyan teológiát szeretne, amely örömmel bocsátja rendelkezésére a bűnöket az életében. Az elesett ember bűnös élete nem egy Istennel való „egy méret, mindenkire jó”-kapcsolat. Az Úr akarata alkalmazkodjon a vágyainkhoz, vagy az evangélium átalakítja az életünket a mennyi akaratainak megfelelően? Pál megadja a választ: „*És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.*” (Rm 12:2)

Nem alkalmazkodnunk kellene, hanem átváltoznunk.

Ne köss alkut a bűnnel!

József története ösztönöz bennünket, hogyan tudjuk sikeresen elkerülni a hitünk alkuba bocsátását. Mialatt Potifár, az egyiptomi parancsnok távol volt otthonától, addig hűtlen felesége megkísérelte férje legmegbízhatóbb szolgáját elcsábítani. József számára valószínűleg nagy kísértést jelentett, hogy megfontolja annak a hasznát, ami ebből a tiltott kapcsolatból származna – talán magasabb jövedelemre tudott volna szert tenni kevesebb munkával, és több tekintélyt élvezhetett volna a háztartásban egy manipuláló szeretővel az oldalán. Legalábbis úgy tűnik, elkerülhette volna a nőnek való tartozásai miatt járó börtönt. Ezért nagy kísértés lehetett az egy egyedülálló, életerős fiatal férfi számára, hogy

kompromisszumot kössön az elveivel az erőért és az élvezetért. Az ördög minden sugallatával együtt is tudta József, hogy ez helytelen, és visszautasította annak a gondolatát is, hogy fontolóra vegye a gonosz tettet.

„És lőn, hogy az asszony mindennap azt mondogatta Józsefnek, de ő nem hallgatott reá, hogy vele háljon, és vele egyesüljön.” (1Móz 39:10)

Észrevetted, József nemcsak a házasságtörés elkövetését utasította vissza, hanem magától a kísértéstől is távol maradt?

Amikor a sugárhajtású repülőgép beindítja a motorjait a kapunál, akkor a földi személyzet tudja, távol kell maradni az erős turbina szellőzőjártától. Néhány kíváncsi, de gondatlan munkást azonban – akik az egyik ilyen hatalmas motor gyomránál közelében időztek – a szó szoros értelmében kiszivott az aszfalra, és elporlasztott az egyik turbina. Ha tiltott határvonalak közelében alkudozol, akkor a bűn halálos örvénye úgy szippant be, akárcsak egy ötös erősségű tornádó.

Ha valaki vagy valami kompromisszumkötésre csábít a hitessel, akkor maradj távol a bűn, a gonosz határvonalától. Ne hagyd, hogy a bűn uralkodjon feletted, és megmásítsa döntéseidet. Éva túl közel merészkedett a tiltott fához, majd várta Sátán ésszerűsítését. Amint meglátta a fát, és hallotta a kigyó kérdését Isten igazságáról, fedezékbe kellett volna futnia. Az Úr szava menekülésre utasít bennünket a kísértés elől: *„De te, ó Istennek embere, ezeket kerüld; hanem kövessed az igazságot, az istenfélelmet, a hitet, a szeretetet, a békességes tűrést, a szelídséget.” (1Tim 6:11)*

Csak egy kicsit

Ma nem túl népszerű az egyházban a bűnök ellen szólni, különösen az általánosan elfogadottak ellen. Akik mégis megteszik, arra számíthatnak, hogy vaskalaposnak vagy szórszálhasogatónak nevezik őket. Tudom, hiszen velem ez már számtalanszor megtörtént. Csak a példa kedvéért: egy keresztény esküvőn valaki pezsgőt töltött a poharamba annak ellenére, hogy nem kértem rá. Kicsit meglepve, de udvariasan tiltakoztam:

– Nem, köszönöm! Én nem iszom.

A pincér biztosított:

– Ez a pezsgő csupán 8 % alkoholt tartalmaz. Nem lesz részeg tőle.

– De egyáltalán nem iszom alkoholt – erősítettem meg.

A felbosszantott pincér így válaszolt:

– Mi csak egy esküvőt ünneplünk. Nem akar jókívánságokat és pohárköszöntőt mondani a vőlegénynek és a menyasszonynak?

Javasolta, csak tegyem a poharat a számhoz, és színleljem az ivást. Ez olyan volt, mintha maga az ördög mondaná: Végül is mindenki ezt teszi...

– Hát nem érdekli magát? Csak egyszer csinálja meg. Ne legyen fanatikus – unszolt a pincér.

Ezek az ismerős ésszerűsítések gyakran megelőzik a kompromisszumot. *„És a testet ne tápláljátok a kívánságokra!” (Rm 13:14)*

Nagy igyekezetemben távol akartam maradni a bűn elkövetésétől, még azt is visszautasítottam, hogy egy pohár alkoholt a kezembe fogjak. Vannak, akik helyeslik azt, hogy a világi kompromisszum elősegíti az egyensúlyt. Meg sem tudom számolni, hányszor jöttem hozzám és mondták, hogy több „egyensúlyra” lenne szükségem. De amikor óvatosan kiértékeled, rájössz, hogy számukra az „egyensúly” fogalma azt jelenti, hogy a keresztény szabályainkat hasonlóvá tegyék a világi értékekhez. Valahogy így hangozhat:

„Az nem gond, ha egyszer elvisszük a családunkat szombaton focimeccsre.”

Vagyis felajánlják, hogy egy kis bűnnel hozzuk egyensúlyba a szentségünket. Számukra a kereszténység aránytalan állapotnak tűnik.

Könyörületes alku?

Mások népszerűsítéssel alku tárgyává teszik a keresztény előírásokat, amikor azokat még vonzóbbnak mutatják a világ számára. E szemléletet vallotta néhány templomi vezető Constantinos napjaiban.

A római és görög pogányok bálványokat imádtak. Mivel a második parancsolat tiltotta ezt, a bálványimádás komoly akadályt jelentett a kereszténység választásánál. Óriási harcot jelentett a

jámbor, ám babonás pogányoknak annak gondolata, hogy elcsúfítsák vagy lerombolják drága bálványaikat. Mivel érdeklődtek az evangélium után, néhány templomi vezető ezt javasolta: „Engedjük meg, hogy keresztény hősök és szentek után nevezzék el a bálványaikat. Majd miután betértek a templomba, fokozatosan megtanítjuk nekik a bálványok elhagyását.”

De ismered a történet végét – ahelyett, hogy az egyház térítette volna meg a pogányokat, ők térítették meg az egyházat. A dolgok tipikusan így működnek. Valahányszor az egyház alkudozik egy keresztény rendelkezésről annak látszata alatt, hogy az átváltozás kevesebb sérüléssel jár, a világ úgy téríti meg az egyházat, hogy a bűnt sokkal élvezhetőbbé teszi.

Alku vagy harc

Ezsdrás és Nehémiás idejében a zsidók újraépítették a Nabukodonozor által korábban lerombolt templomot.

„Mikor pedig meghallották Júda és Benjámin ellenségei, hogy akik a fogságból visszatértek, templomot építenek az Úrnak, Izrael Istenének: mentek Zorobábelhez és a családfőkhöz, s mondták nekik: Hadd építsünk együtt veletek, mert miképpen ti, úgy mi is a ti Isteneteket keressük, és néki áldozunk.” (Ezsd 4:1–2)

A zsidók tudták, hogy a szomszédos népek összekeverték az igaz Isten imádását az asszír pogány istenekkel. Hogyan válaszolt Izrael? „Nem veletek együtt kell nekünk házat építeni a mi Istenünknek, hanem mi magunk fogunk építeni az Úrnak, Izrael Istenének.” (Ezsd 4:3)

Jól döntöttek, és nem engedték a pogány befolyás érvényesülését az Úr szent templomának felépítésében. De aztán figyelj a következő verset:

„És igyekezett e tartomány népe (azok, akik korábban segítségüket ajánlották fel) megkötni Júda népének kezeit és elrémíteni azt az építéstől.” (Ezsd 4:4)

A békekötést ajánló szomszédok hirtelen megmutatták igazi arcukat, és zaklató ellenséggé váltak. Ne feledkezz meg erről a tényről! Ha kiállsz az igazság mellett, és nem hagyod magad bevonni hitehagyó szövetségekbe, akkor emiatt üldözni fognak. A gonosz közeledése elsőként ez lesz: „Csak dolgozzunk együtt. Szeressük egymást. Állapodj meg egy kicsit a hiteddal, majd megállapodunk mi is a mieinkkel, és aztán majd egyesülünk. Végül is a szövetség nagyon fontos.”

Ha nem sétálsz bele a csapdába, és kiállsz az igazság mellett, akkor a legádázabb ellenségeid lesznek, és igazán megmutatják, mi lakik a szívükben.

Ez nagyon fontos lecke, mivel haladunk az utolsó napok felé, amikor a világ minden vallása egyesült mozgalom kialakítására törekszik, amely végül engedi a fenevad erejének imádását. Ha most kialakítunk egy példát, ami a hitünk feláldozását jelenti a béke illúziójáért, akkor kikövezzük az utat a fenevad imádásának előkészítéséhez.

„Azok, akik lépésről lépésre behódoltak a világ követelésének, és alkalmazkodtak szokásaihoz, be fognak hódolni azoknak az erőknek is, amelyek inkább ráveszik őket a kigúnyolásra, a támadásra, a börtönnel való fenyegetőzésre és a halálra.” (Ellen G. White: Próféták és királyok, Illés lelkével és erejével c. fejezet)

Félelem a bántástól

Hallottál már arról a lelkésztől, aki nem akarta megsérteni a gazdag egyházközösséget? Ezt mondta: „Kedves hittestvérek, ha egy kicsit nem veszitek fontolóra bűneitek megbánását, és egy kevésbé nem tértek meg, azt kell mondanom, esetleg egy kicsit el lesztek átkozva.”

A valóságban a kompromisszum és az alkalmazkodás nagyon befurakodik az életünkbe és a gyülekezeteinkbe, mivel senki sem akarja megsérteni a másikat. Már kiskorunktól kezdve udvariasnak és figyelmesnek nevelnek bennünket – teljesítsük mások kívánságát, és ne tegyünk olyat, amivel a többieket zavarjuk. Jézus úgy gondolta, lehetetlen akként prédikálni, hogy ne okoznánk sebeket.

Képzeld el, rosszindulatú bőrrákot fedez fel a bőrgyógyász, de nem akar felizgatni és azt mondja: ez mérgezett borostyán. Vajon a barátod lenne? Természeténél fogva az evangélium elítélő lényege szívünkben lángoló fényként olyan irányba fordul el, ami leveti a képmutatást és megmutatja önző indítékainkat, tisztátalan gondolatainkat.

John Wesley az út mentén lovagolva rádöbbsent, hogy az utolsó három napban semmilyen zaklatás

nem érte. Sem egy téglát nem esett a fejére, sem tojást nem dobtak hozzá, de szóbeli sértés sem érte az utóbbi három napban. Ijedten megállt, és felkiáltott:

– Lehet, hogy vétkeztem és visszaestem?

Leszállt a lováról, térdre borult, és könyörgött Istennek, mutassa meg, hol követett el valamilyen hibát. Abban a pillanatban a sövény túloldaláról egy goromba fickó az imát hallva átnézett, és felismerte a furcsa lelkészt.

– Majd én helyrehozom ezt a prédikátort – gondolta, felvette a téglát, és átdobta a sövényen. Bár a téglát célzott tévesztett, és ártalmatlanul landolt Wesley mellett, a megrémült lelkész vidáman talpra ugrott és ezt kiáltotta:

– Köszönöm, Istenem, minden rendben! Még mindig érzem a jelenlétedet.

Az apostolokat halálra üldözték, bebörtönözték a hitük miatt, mivel az üzenetük mindig sértett valakit. „*De mindazok is, akik kegyesen akarnak élni a Krisztus Jézusban, üldözést fognak szenvedni!*” (1Tim 3:12)

Azt hiszem, azért nem üldözik most a keresztényeket Észak-Amerikában, mert kompromisszumokat kötöttek, és az Ige bántó éle mára teljesen felhígult.

Az egyenes ösvény

A Cache a világ legkanyargósabb folyói közé tartozik. Nem használható navigálásra, hiszen 180 mérföldet kanyarog, míg légvonalban a hossza 35 mérföld – 140 mérföldet pazarol el a kanyarok miatt. Azért lett ilyen kacskaringós, mivel a legkisebb ellenállás útját követi. Ugyanígy a keresztényeknek inkább egy feszes kötélre kéne hasonlítaniuk, mint egy szerpentinre.

Mózes halála előtt figyelmeztette az izraelitákat: „*Vigyázzatok azért, hogy úgy cselekedjete, amint az Úr, a ti Istenetek parancsolta néktek; ne térjete se jobbra, se balra. Mindig azon az úton járjatek, amelyet az Úr, a ti Istenetek parancsolt néktek, hogy éljete, és jó legyen dolgotok, és hosszú ideig élhessete a földön, amelyet bírni fogtok.*” (5Móz 5:32–33)

Lukács evangéliuma Sátán merész kísérletét mutatja be, ahogyan Krisztust rá akarta venni az egyezésre: „*Majd felvívén őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatta néki e Föld minden országát egy szempillantásban, és mondta néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, akinek akarom; azért ha te engem imádsz, mindezt a tied lesz.*” (Lk 4:5–7)

Az ördög egyezséget szeretett volna. Azt akarta, hogy Krisztus gondolkodjon a tárgyalás vagy a megegyezés lehetőségéről, amely véget vetne a jó és a gonosz közötti vitának. Sátán elgondolása szerint Jézus elkerülhetné a keresztet, és a világot uralná, ha ezért cserébe őt imádná. Mindenki boldogan élhetett volna ezek után. De mit is mondott a Megváltó? „*Felevén pedig Jézus mondta néki: Távozz tőlem, Sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj!*” (Lk 4:8)

Az Üdvözítő szóba sem állt az ajánlattal. Ebben az esetben is ugyanazt válaszolta, mint Péternek, amikor a tanítvány óvta Mesterét a keresztől. A kísértő gyakran a hozzánk közelállókon keresztül akar elgyengíteni bennünket. De a próbában – amikor a keresztény elvek és előírások alku tárgyát jelentik – meg kell tanulnunk határozottan magunk mögé utasítani az ösellenséget: „Kerülj mögém, Sátán! Ezt nem fogom megtenni.”

A kompromisszum Krisztus halálának oka

A Jézus körüli megpróbáltatásokban Urunkat a kompromisszum feszítette keresztre. János evangéliumában Krisztus ezt mondja Pilátus vallatására:

„*Mondta azért néki Pilátus: Király vagy-e hát te csakugyan? Felelt Jézus: Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat az én szómra.*” (Jn 18:37)

Pilátus kérdése – „Mi az igazság?” – a tétovázó uralkodó cinikus hozzáállásának megnyilvánulása az egyértelmű igazsághoz.

A Római Birodalomban mindenki mindenkivel vitatkozott. (Úgy gondolom, nincs ez másként ma sem.) Egy római filozófus mindenkit bátorított arra, hogy a kérdések mindkét oldalát vitassák meg,

azt remélve, hogy ez érthetően kitisztítja a polgárság gondolatait. Augustus végül száműzte a férfit, mivel az emberek úgy gondolkodtak az igazságról, mint ami relatív és folyékony – senki sem állt ki a tiszta, világos igazság mellett. Senki sem foglalt állást, mivel már minden helyzet ellen találtak néhány ésszerű érvet.

Ebben az esetben az igazság nyilvánvaló volt, és Pilátus őszintén elismerte Jézus ártatlanságát. *„És amint ezt mondta, újra kiment a zsidókhoz, és mondta nekik: Én nem találok benne semmi bűnt.”* (Jn 18:38)

Pilátus nem állt ki az igazság mellett, és nem bocsátotta szabadon Jézust, inkább a meggyőződésével akart kiegyezni, hogy helyeslést nyerjen. Ez a viselkedésmód gyakran megfertőzi a politikusokat.

Igyekezett a népet lecsillapítani és elmagyarázta, hogy megvereti Krisztust, majd utána elengedi. Ha Jézus ártatlan, miért kell megverni? Amikor elkezdjük a kompromisszum útját járni, nem számít, hol állunk meg, mert az ördög felkap és befedezi az utat. Azzal jelezted a gyengeségedet, hogy egyezkedtél vele a rosszról. Ez egy jeges rúd megmászásához hasonlít. Feláldozod a hitedet, és ettől kezdve már nagyon könnyű a pusztulásba csúszni.

Sátán érzekelte Pilátus gyengeségét, és a tömeget használta fel a tétovázó uralkodó kényszerítésére, hogy mindenképpen keresztre feszítse Jézust. A helytartó elindult az alkudozás ösvényén, amint az ördög akarta. Pilátus megpróbált túljárni az eszén, de nem sikerült. Felajánlotta Barabást egyezségként Jézus helyett. Pilátus szemügyre vette a tömeg előtt levő hidegvérű gyilkost mint példáját az igazi gonosznak, ami ellentétben áll a büntelen Megváltóval. Magára is gondolnia kellett. *„Csak keresztre feszítést akarnak látni, így egyezséget ajánlok nekik, és nyilvánvalóan Jézust fogják választani.”* Álmában sem gondolta, hogy Barabás elengedését kérik, de pontosan ez történt.

Végül Pilátus engedékenysége addig jutott a megegyezés felé, amíg az irányítás teljesen kikerült a kezéből. Hiába...

„Pilátus pedig látván, hogy semmi sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet vévén megmosta kezét a sokaság előtt mondván: Ártatlan vagyok ez igaz embernek véréből; ti lássátok!” (Mt 27:24)

Valóban ártatlan volt? Megvallotta a Megváltót, de ítéletét a tömeg nyomása alatt hozta meg. Hasonlóképpen mi is, amikor az igazságról alkudozunk, nem uraljuk a tetteinket, azonban a következmények maguktól jönnek, és ekkor nem leszünk többé ártatlanok. Ha egyszer majd azon gondolkodol, hogy elindulj a kiegyezés útján, emlékezz Pilátusra! Emlékezz vissza, Jézus azért halt meg, mert valaki úgy gondolta, meg tud egyezni az igazságról!

Légy bátor!

Egy New York-i katonai akadémiát látogattam meg, amikor a diákok a kápolnában a gyakornok imáját adták elő: *„Ne engedd, hogy a könnyebb rosszat válasszuk a nehezebb jó helyett, és sose elégedj meg a fél igazsággal, amikor a teljes igazságot is elérheted. Támogass minket a hűség által szült bátorsággal mindarra, ami nemes és méltó, ami megveti a vétekekkel és igazságtalansággal való kiegyezést, és ami nem ismer félelmet akkor, amikor az igazság és a jó veszélyben van.”*

Ma már ritkán lehet hallani ezt a fajta nemes elszántságot. Sokan úgy gondolják, megegyezhetnek az igazságról az egység nevében, de akkor sem a Bibliának megfelelően tennék ezt.

Isteni bátorság szükséges az igazságban megállni és nem kötni kompromisszumot. Az Úr ezt mondta Józsuének: *„Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, amiben jársz!”* (Józs 1:7)

Amiatt nem kell aggódnunk, hogy Atyánk nem bocsát meg, ha nyíltan megbánjuk kompromisszumainkat, és elfordulunk azoktól. De ha vétkezünk vagy valamilyen hibába esünk, arra képezzük magunkat, hogy végig menjünk azon az úton. Isten új szívet képes neked adni, de ne hidd, hogy következmények nélkül tudod továbbra is folytatni a kompromisszumokat. A sorozatos kiegyezések érzéketlenné teszik a lelkiismeretet mindaddig, amíg az a világgal való megegyezést nem eredményezi.

Zárd be az elmédet a konformizmus előtt!

Amikor eljön az idő, hogy Isten szavával alkudozz, ne legyen nyitott az elméd! Konzervatív, szélsőséges irányzatú embernek tartanak amiatt, hogy nem fogadod el a világ szabályait. De ne félj, amiért „konzervatív” szemléleted miatt vádolnak. Jó dolog „konzervatív” lenni Isten parancsolatait tekintve. Van egy feleségem, akivel frigyre léptem – nem vagyok nyitott bármire is, ami lerombolhatná ezt a szövetséget.

Az utolsó napokban az ördög a kompromisszumkötések által készíti elő az egyházat az egység üzenetének prédikálására. Szándékunkat lépésről lépésre meglágyítja, és apró engedményekre és kompromisszumokra bátorít, hogy a próba idején ott tudjon minket, ahol ő akar. Olvasd el Dániel 3. fejezetét az én értelmezésemben! Nabukodonozor ezt mondta Sidráknak, Misáknak és Abednégónak: „Tehát nem hajoltatok meg előttem? Megmondom, mi lesz: Nem akarok elveszíteni titeket, mert jó munkások vagytok. Adok még egy esélyt és a csapat még egyszer eljátssza a zenét. Talán másfajta zenét akartok? Ha meghalljátok a hangot, le kell borulnotok előttem.”

A három héber fiatal határozottan megmondta a királynak, ne vesztegesse rájuk az idejét. *„Felelt Sidrák, Misák és Abednégó, és mondták a királynak: Ó, Nabukodonozor! Nem szükség erre felelnünk néked. Ímé, a mi Istenünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemencéből, és a te kezedből is, ó, király, kiszabadít minket. De ha nem tenné is, legyen tudtadra, ó, király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk, és az arany állóképet, amelyet felállítottál, nem imádjuk!”* (Dn 3:16–18)

Még akkor sem tárgyaltak, amikor az ördög támadta őket.

A kísértő az engedetlenség után inkább holtan látna, mintsem mártírként, mivel ezzel diadalmas példává lennél másoknak. De ha meghalsz ebben a világban Isten szavának a megtartójaként, akkor a jövőben élni fogsz. Ezért ma a legkisebb dologban is hűségesnek kell lennünk. Nem gondoljuk, hogy a ránk váró kis próbák most élet-halál kérdést jelentenének. Ha nem tudjuk megszámolni az aprópénzt, akkor sosem fogjuk megérteni a nagyobb címleteket. Valahányszor kiegyezünk és alkalmazkodunk a jelentéktelen dolgokhoz, amikor nem lebeg a fejünk felett halálos fenyegetés, mit teszünk akkor, ha börtön vagy halál fenyeget?

Állj meg!

Kilátástalannak tűnt az izraeliták helyzete a Vörös-tengernél, ahol az üldöző egyiptomi sereg utolérte őket, és vissza akarta vinni rabszolgáknak. *„Mózes pedig mondta a népnek: Ne féljete, megálljatok, és nézzétek az Úr szabadítását, amelyet ma cselekszik veletek; mert amely egyiptombelieket ma láttok, azokat soha többé nem látjátok!”* (2Móz 14:13)

Isten Igéje megismerteti velünk az igaz elveket, a mi felelősségünk pedig helyes döntést hozni. Mennyei Atyánk azok életében mutatja meg hatalmát, akik hűségesen kiállnak igazsága mellett, és bízni fognak benne. *„Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, akik őhöz téjes szívvel ragaszkodnak.”* (2Krón 16:9)

Amint szilárdan kiállsz az igazságért, az életed tanúságtétel lesz a családod, barátaid, szomszédaid, de még a mennyei képviselők előtt is. Isten leereszkedik a mennyből, és ezt mondja: *„Észrevetted-e az én szolgálmat, Jóbót? Bizony nincs hozzá hasonló a földön: feddhetetlen, igaz, istenfélő és büngyülölő.”* (Jób 1:8)

Krisztus nem hagy magunkra a nehézségekben. A saját páncélzatát nyújtja a védelmünkre. *„Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszágával szemben... Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok.”* (Ef 6:11, 13)

Emlékezz arra: a mennyei fegyverzetet viselők helyes testtartása az egyenesség!

William Jennings Brian ezt mondta: „Sose féljete a kisebbséggel kiállni azért, ami helyes, és amely kisebbség egy napon többség lesz. Mindig féljete kiállni a többség mellett azért, ami rossz, és amely többség egy napon majd kisebbség lesz.”

Ellen G. White, az egyik kedvenc keresztény szerzőm így fogalmazott: „A legnagyobb akarat a világnak azon férfiak akarata – akiket nem lehet megvenni vagy eladni; akik a lelkük mélyén igazak és becsületesek; akik nem félnek a bünt névén nevezni; akik lelkiismerete hű és engedelmes, akár az iránytű az égtájakhoz; akik kiállnak az igazság mellett, még ha az egek le is omlának.”

Istennel együtt minden lehetséges, még alkalmazkodás és kiegyezés nélküli életünk is lehet. Most fogadd meg kegyelme által, hogy kiállsz a Sziklára, és ellenállsz a kompromisszum hullámainak,

amelyek elsodorják Isten gyermekeit az üdvösség partjától! Mindig emlékezz arra, hogy amikor az igazságért harcolsz, nem vagy egyedül: Jézus Krisztus melletted áll!